

נחלרי נצח

יו"ל ע"י מוסדות ברכלב | בראשות הרב שמואל שטרן שליט"א

ר"ח	צאת השבת	ביטול שבת	הדלקת נרות
21:04	20:29	19:11	ירושלים
21:01	20:31	19:28	תל-אביב
21:05	20:33	19:23	חיפה
21:02	20:29	19:27	באר שבע

דבר ראש הישיבה

להתבטל לצדיק

במרגלים התעברו נשמות גבוהות מאוד • רק ביהושע וכלב הם נשארו • וכל הבעיות מתחילות מחוסר-אמונה בצדיק • אני מתבטל לעצות הצדיק, אבל רק כשזה מסתדר לי... זרוק את השכל, תיכנע לצדיקים, והכל יהיה בסדר!

ומרמז זאת בפסוק "מקוצר רוח ומעבודה קשה": מאחר שהם בבחינת "קוצר רוח" כלומר קטני אמונה, על ידי זה צריכים ל"עבודה קשה" ולתעניות. אם יש לאדם אמונה בצדיק וביטול לצדיק, הצדיק כבר פועל איתו שלא יצטרך לעבודות קשות.

אחת הבעיות העיקריות בדורנו הוא שלא מתבטלים לחכמים, חסרה אמונת צדיקים שהיא יסוד היהדות. הכי קשה זה להתבטל. אומרים שקשה יותר להיות דבוק בבטול לצדיק מאשר להיות צדיק בעצמו, כי קשה יותר להיות מקבל מאשר להיות משייע, בבחינת מאמר חז"ל (פסחים ק"ב, א) יותר משהעגל רוצה לינוק הפרה רוצה להניק.

רק מי שנפטר...

אופן הביטול לצדיק צריך להיות באופן שזורקים את השכל לגמרי. אנשים לפעמים זורקים את השכל, אך כאשר רואים שזה לא כל כך מסתדר לנו מה שהצדיק רוצה אנו משתמשים שוב בשכל... וחבל מאוד להתנהג כך.

רבי אברהם ב"ר נחמן כותב בביאור הליקוטים על תורה ס"א שמדברת על חכמות חיצוניות, שרבינו מדבר גם אלינו החרדים ויראי השם שאנחנו בתוך חכמת התורה, ולמרות זאת אנחנו בבחינת חכמות חיצוניות, כי אין לנו ביטול לחכמים.

ומסביר, שהצדיקים של דורות הקודמים שכבר נפטרו, הם בבחינת תורה שבכתב, ותמיד צריך שיהיה גם את בחינת "תורה שבעל פה", וזה רק מהחכמים של אותו דור, אותם שמנהיגים את הדור עכשיו. דור דור ודורשיו. אדם רוצה להתבטל רק למשה רבינו או לדוד המלך, אבל העבודה היא להתבטל לחכמים שחיים עכשיו.

וכן בדורנו רואים, שבזמן שהצדיק חי חולקים עליו ללא הרף, ורק אחרי שנפטר אומרים שהיה קדוש ונתן לנו דעת ודרך וכיוון אותנו כראוי. אבל זו כבר בחינה של תורה שבכתב, כי העיקר הוא לקבל ממנו כשהוא חי. אמנם זה קשה, אבל בלי זה חכמתו של האדם תהפך לחכמה חיצונית.

זה העניין של אמונת חכמים: אדם הולך בתמימות לפי מה שאומרים לו, שומע בקול הצדיקים, על אף שנדמה לו בשכל שלו שיום זה לילה או לילה זה יום - הוא מבטל את דעתו, זורק את השכל והולך עם אמונה, תמימות ופשיטות.

מובא בכתבי האר"י (שער הגלגולים), שכאשר האחים באו למצרים ובאו לפני יוסף אמר להם "מרגלים אתם", וכוונתו הייתה שהם עתידים להתגלגל בנשמות המרגלים, כי הם לא זכו להתבטל ליוסף אלא כעסו עליו כשאמר שהוא ימלוך עליהם ככתוב "המלוך תמלוך עלינו אם משול תמשול בנו", ועל כן היו צריכים להתעבר בנשמות המרגלים לתקן את העניין של הביטול לצדיק, כי מי שלא מתבטל לצדיק צריך לחזור בגלגול.

וזהו שכתוב בפסוק: "שלח לך אנשים ויתורו את ארץ כנען אשר אנחנו נותן לבני ישראל, איש אחד איש אחד למטה אבותם". הלשון "לבני ישראל" רומז שהנשמות של בני יעקב התעברו בנשמות המרגלים.

וכאשר המרגלים הוציאו דיבת הארץ וחלקו על משה רבינו, מיד פרחו מהם הנשמות של השבטים הק', חוץ מיהושע בן נון וכלב בן יפונה שלא הפסידו את עיבור הנשמות. ביהושע היה מעובר אפרים בן יוסף ובכלב יהודה.

מוליך אותך לתיקון

כל המחלוקות, הצרות והגלויות, הגיעו מכיון שחלקו על משה ולא האמינו בדבריו. כשאנו לומדים בפרשת דברים (א, כט) את תיאור מעשה המרגלים, אנו רואים שמשה ניסה לחזק את עם ישראל באמונה, שאין באמת ממה לפחד כי ה' הבטיח לנו את הארץ, אך המרגלים והעם לא האמינו למשה אלא בכו והתלוננו, ולכן השם בישר להם שהוא מענישם להישרא במדבר ארבעים שנה.

ואז היה את עוון "המעפילים", שהם החליטו שעכשיו כן עולים לארץ ישראל, ומשה רבינו ניסה לשכנע אותם שלא יעלו עכשיו כי זה לא רצון השם, אך הם דחקו את השעה ועשו ההיפך מדעתו. הצדיק אומר כך והם רוצים לעשות אחרת, וכשאומר הפוך שוב רוצים לעשות אחרת.

כל זה הם הנסיגות שיש לאדם עם ההוראות של הצדיק, כי יש מניעות גדולות מאד לקיים את הציווי של הצדיק, ועליו להישרא באמונה ולעשות את דברי הצדיק באמונה ובתמימות. ורק כך נצליח, כי כל היהדות תלויה בנקודה הק' של האמונה בצדיק, ועל ידי שמאמינים בצדיק ומקיימים עצותיו הק' זוכים לתיקון הנשמה, וזה מכיון שהצדיק מוליך את האדם לתיקונו ע"פ שורש נשמתו.

וכן מובא בליקוטי מוהר"ן (חלק ב' תורה פ"ו), ש"על ידי שהעולם הם מקטני אמונה, על כן הם צריכים לתענית".

אחת הבעיות העיקריות בדורנו הוא שלא מתבטלים לחכמים, חסרה אמונת צדיקים שהיא יסוד היהדות. הכי קשה זה להתבטל

להזמנות: **02-6289761** / **052-7679638** | **ספרו החדש של הרב'ת שמואל שטרן שליט"א** | **שביל חדש נפתח אל הלב**

מחוברים ומאירים

שכשרוצים שתהיה חקיקה לדורות וחיבור עמוק, צריך שיהיה מעמד מיוחד: ציפור לא צייץ עוף לא פרח; אירוע משמעותי משפיע הרבה יותר.

הבנה של אהבה

לפעמים נשמע הורים המתלוננים שהשנה הילד לא מחובר לרבי שלו, חזאת בעקבות כמה פעמים שנזקק הרבי להעניש את הילד בגלל התנהגות לא נאותה, הילד מפרש את המציאות שהרבי לא אוהב אותו וכך נוצר נתק רגשי ביניהם. הדבר יכול להמשיך לאורך כל השנה, הילד מפסיד גם את החלק הטוב שיש ברבי וכן לא מסוגל לשמוע ולקבל ממנו כי הוא "מסומן" אצלו.

כשנתבונן ונרצה לדעת ולהבין מה מפרק את החיבור בין הרב לתלמיד, מה מתרחש מאחורי הקלעים, נראה פעמים רבות שהדבר נובע מאי הבנה הדדי. כשנצליח לתת לשניהם את ההרגשה שהם אוהבים זה את זה ורוצים לשתף פעולה, הדבר יכול לביא לאיחוי וחיבור מחודש של הקשר.

אהרן הכהן היה מטיל שלום בין אדם לחברו בדרך זו, שהיה אומר לכל אחד "שמעתי את חבריך מתחרט ורוצה לחזור לקשר איתך". מפורסמת השאלה, איך שיקר אהרן הכהן ואמר דיבורים אלו? אלא אהרן היה בטוח שבעצם יש כאן כבר חיבור, אלא שיש משהו צדדי שמפריד, השנאה שנוצרה ביניהם. אם נגביר את האהבה תחזור השותפות

אפילו תליית הקישוטים בסוכה, כשהיא נעשית יחד עם הילדים, גורמת להם לחוות ביחד את חביבות מצוות נוי סוכה

והחיבור הטבעי.

אהרן הכהן לימד אותנו לחבר בעזרת אהבה. שמעתי סיפור על ראש ישיבה ששם לב שבחור יוצא מהישיבה במוצאי שבת וחוזר למחרת בבוקר. לאחר בירור הבין שהתלמיד הולך לקולנוע, רחמנא ליצלן. במוצאי שבת הקרובה פגשו הראש ישיבה במקום מכירת הכרטיסים לאותו אתר. התלמיד נבהל והתפלל שהאדמה תבלע אותו, אך ראש הישיבה ניגש אליו ואמר לו: "איך אתה יוצא מהישיבה בלי מעיל? קר מאוד בחוץ! קח את המעיל שלי". ראש הישיבה הלביש אותו במעיל, והתלמיד ישב בקולנוע עם המעיל ונעשה לו חם...

אהרן היה אוהב את הבריות ובדרך זו מקרבן לתורה. הרעיון הוא שאהבה מעוררת קשר, אהבה גוררת מחויבות. שלמה המלך כבר אמר: "כמים הפנים לפנים, כן לב האדם לאדם". כאשר מפגינים כבוד ואהבה לאדם מסוים, הוא נמשך ונגרר ומשיב באותו מטבע.

בהצלחה!

עידן הטכנולוגי של היום נשמעים פעמים רבות המילה חיבור בהקשרים שונים. במאמר זה נתייחס למינוח "חיבור" בהקשר חברתי, אך גם כמקור שמעביר כוח וידע. בקשר לחינוך ילדים אנו שומעים שהורים צריכים להיות "מחוברים" לילדים, והמשמעות היא כפולה: גם להיות במידה מסוימת חברים של הילדים, שישתפו אותנו בחוויותיהם, וגם להיות עבורם מקור כוח ותעצומות.

מסופר על אחד מזקני החסידים בפולין, שבצעירותו היה מרבה ליסוע לרבו לשאוב יראת שמים וחסידות, וכשהתבגר היה נוסע רק לעיתים רחוקות. שאלו אחד מנכדיו: "סבא, מדוע אינך נוסע לרבי יותר, הרי בצעירותך הייתי רגיל ליסוע בכל חג ומועד?". סבו לא ענהו דבר.

לאחר תקופה כשהלכו יחדיו לטייל, ראו עמודי חשמל עם חוטים תלויים (היה זה בתחילת התפתחות החשמל). שאל החסיד את נכדו "מה זה העמוד והחוטים התלויים בו?". ענה הנכד: "דרך חוטים אלו עובר אור וחשמל לעיירה". שמע החסיד ואמר "שמעו אוזניך מה שאמרתי! אפשר להאיר במקום רחוק אם החוט מחובר למקור. אפשר להיות מחובר לצדיק גם מרחוק והקשר משפיע ומאיר".

והשאלה שאנו שואלים: איך יוצרים חיבור עם הילדים? איך מביאים את הילדים למנף את הכוחות שלהם לצמיחה והרגשת סיפוק? איך מעבירים לילדים את מסורת התורה ועבודת ה' כדבר מרכזי בחייהם?

חיבור של חוייה

כמו בדוגמא של חברת החשמל, תחילה ההורים צריכים להיות מחוברים בעצמם לכח בשביל להעביר אותו. החיבור יכול להיות קהילה פעילה עם חוויות רוחניות, וכן רב שמקרין אור וחמימות. חשוב מאוד שהחיבור יהיה קבוע! חיבור תמידי יוצר תחושת שייכות ויציבות אצלנו ואצל הילדים. ילד צריך לדעת איפה מקום התפילה הקבוע שאביו מתפלל בו, מי הם החברים שם ומה אופי האווירה בזמני חג ומועד.

גם בבית יש ליצור חווייה חיובית סביב שולחן שבת ופעילות מגוונת קבועה בחגים. אפילו תליית הקישוטים בסוכה, כשהיא נעשית יחד עם הילדים, גורמת להם לחוות ביחד את חביבות מצוות נוי סוכה.

התורה ניתנה בקולות וברקים ובאירוע כביר שלא לחינם נקרא "מעמד הר סיני". כל העולם חווה את המעמד האדיר הזה. למה הקב"ה עשה זאת? ללמדנו בא,

ילדים שלנו מגיע הטוב ביותר!

הצטרפו כעת למשפחת המוניים ותהנו מחיים טובים יותר!

<p>חבר 1</p> <p>חודש ראשון</p> <p>ב-1 ₪ בלבד!</p>	<p>חבר 2</p> <p>3 חודשים ראשונים</p> <p>ב-9 ₪ בלבד!</p>	<p>חבר 3</p> <p>חודש ראשון</p> <p>ב-1 ₪ בלבד!</p>	<p>מסלולי הצטרפות מיוחדים:</p> <p>מחיר: 02-623-1218</p>
--	--	--	--

ניצוצות 02-623-1218

מיקוד: 02-623-1218 | מניינים: 02-623-1218 | חודש ראשון ב-1 ₪ בלבד! | 3 חודשים ראשונים ב-9 ₪ בלבד!

תתעלם משאלות קטנוניות

...

יופי, עכשיו יהיה לך ווארט מוסרי טוב על הפרשה, אבל אם לא תפנים את זה, זה יכול להיות הטרגדיה של החיים שלך, בדיוק כמו שמהמרגלים סבלנו מינימום ארבעים שנה.

השם מקרב אותנו ברחמים רבים, כל הזמן נותן רמזים שהוא נמצא, השגחה פרטית, חסדים וניסים לאורך כל הדרך. מאידך, הוא לא לוקח את הבחירה ונותן לך חלון קטן למקרה שתמצא להתעקש ולהתעלם מכל ההפניות השמיימיות.

יש אנשים שבוחרים לקפוץ לחלון הזה, ואז הם בצרות צרורות: הבורא נותן לו יותר ויותר נסיונות [כלשון רש"י "חיייהם שאני נותן להם לטעות בדברי המרגלים"], ואז מרבית הסיכויים שהם אבודים לעשרות השנים הקרובות. הם יפסיקו לקבל רמזים היכן האמת, וצריך הרבה תפילות שלפחות בסוף חיייהם יחזרו לדרך המלך, שזה לא יקרה רק בגלגול הבא. עכשיו נעשה סיכום: מי הרויח יותר בחיים?

נקרא להם ראובן ושמעון. ראובן היה "חכם", למרות שראה שכל הסימנים מראים שזו האמת וכך צריך ללכת הוא התחכם, מצא את הפרצות שהשם השאיר בשביל הבחירה ובחר להתמקד בהם. הוא מרגיש יותר חכם ולא הולך כשה בעדר, אבל מפסיד את החיים! תראה אותו בגיל ששים עיף מהשיטוט האינסופי במדבר חיון בלא מטרה וסוף. לעומתו שמעון ראה את החורים ברשת הסימנים האלוקיים, אך החליט להתמקד ברוב, בעיקר, וכך כל חייו הוא הולך לפי הדרכת השם וטוב לו בזה ובבא.

תעזוב שטויות, תוריד קצת את הראש, תבין שממילא לא תבין הכל לעולם. לך אחרי הרמזים האלוקיים שמנחים אותך בדרך השם, ובעזרתו יהיו לך חיים מאושרים!

(ליקוטי הלכות הל' שבועות מאותו יד ואילך)

א נחמד להיות נאיבי. מרגיש טוב יותר להיות מהחכמים שלא נותנים למציאות לבלבל אותם, שלמרות שכל הנתונים מראים שזה נכון הם יתעקשו לראות איפה העוקץ, איפה עובדים עליהם, מי עושה כאן כסף על חשבוננו.

זה נחמד, מרגיש חשוב, אבל הורס את החיים. רש"י בתחילת הפרשה אומר את זה במילים די ברורות בשם הקדוש ברוך הוא: אני אמרתי להם שארץ ישראל טובה, והם באים ואומרים "נשלחה אנשים לפנינו ויחפרו לנו את הארץ" - חיייהם שאני נותן להם לטעות בדברי המרגלים, למען לא יירשוהו.

זה לא נורא לשלוח מרגלים לפני כיבוש מקום, אך כשזה מגיע לאחר שנתיים של ניסים 24/7 זה אומר שאתה ספקן ללא תקנה, לא מוכן לתת מקום לאמונה במי שכל כך דואג לך בצורה שלא תיאמן, וזה נורא.

תסתכל איך הכל התחיל: כשהשם רוצה לקחת את עם ישראל ממצרים, הוא לא דורש מהם מיד להאמין בו בלי שום בסיס, אלא מציג מעט מיכולותיו האינסופיות עד שהיהודים עומדים עם פה פעור ויאמינו בו ובמשה עבדו.

עכשיו הם יכולים להאמין. נתנו להם כלים.

אבל לא לקחו מהם את הבחירה! מיד לאחר קריעת ים סוף היו נסיונות, כשהראשונה שבהן היא הליכה מדברית שלשה ימים בצמאון ללא מים.

כעת היהודים יכולים גם להיתלות בבעיות ולרגון. נתנו להם כלים.

עכשיו יושב יהודי במדבר ומקשה קושיות על השם למה לא נתן לעמו אהוב מים, ועוד קושיות ועוד תמיהות. לשכנו הצדיק לא תמיד יש מה להשיב לו, אבל הוא בוחר להבין שלא כל דבר אפשר להבין אך מהתמונה הכללית ברור בהחלט שהשם הוא האלקים.

לצעירי הצאן

כי מרחמם ינהגם ועל מבועי מים ינהלם

כל היהדות מלויה בנקדת האמונה בצדיק. ועל ידי שמאמינים בצדיק ומקיימים עצותיו הק' זוכים לתקון הנשמה, מאחר והצדיק מוליך את האדם לתקונו ע"פ שרש נשמתו. אפן הבטול לצדיק צריך להיות באפן שזורקים את השכל לגמרי, גם כאשר זה לא כל כך מסתדר לנו...

מתוך מאמר ראש הישיבה

הפעם זה יצליח

64 שנים לפטירת החסיד רבי משה ירוסלבסקי • שב"ק י"ט סיון תשפ"ב - י"ט סיון תשי"ח

הנאמן, רתם אותו לעגלתו הותיקה ונסע לכיוון משרדי הממשלה.

בתוך הבניין חיכה ר' משה לתורו בסבלנות, וכשזה הגיע נכנס אל חדר פשוט צבוע באפור קדורני, שם ישב פקיד אפור לא-פחות ושואל אותו בהתרסה: "מה הביא אותך לחשוב על רעיון כה מטורף כמו לעלות לפלסטיונה?".

ר' משה לא נבהל, תשובתו היתה מוכנה בחיקו: "הנה נא זקנתי, לא ידעתי יום מותי, ומאחר ואבי קבור בהר הזיתים שבירושלים חפץ אני להיקבר על ידו".

הפקיד המהם תחת שפמו והשפיל מבט אל המסמכים שבידו. "ולמה אתה צריך להוציא מכאן גם את כל משפחתך? כולכם אמורים למות בקרוב?! שאלו בציניות.

"אני רוצה שהם יגורו ליד קברי", ענה ר' משה ברצינות תהומית, "כדי שיוכלו לעלות עליו ביום השנה..."

הפקיד רשם משהו על הגנייר שבידו והפטיר ביבשות כי התשובה תגיע בדואר.

ומה קרה בסוף?

ודאי. המכתב עם אישורי היציאה ממסגרי רוסיה הגיע כעבור כמה ימים, לאושרם האדיר של בני המשפחה ולשמחתו של ר' משה, ששוב ראה איך רבינו הק' עוזר לו כשהוא מבקש ממנו.

זקני החסידים היו מסיימים את המעשה כך: "בזכות שני דברים זכה ר' משה לסייעתא-דשמאי כה פלאית: בזכות אמונתו התמימה והשלמה ברבי; ובזכות החסדים הנפלאים שהיה עושה מידי שנה עם באי הקיבוץ באומן ראש השנה, כשהיה מזינם במאכלים ובתבשילים מידו הרחבה".

(מקור: "אשר נבחל" ע"ג עמ' עו, קובץ "מבעי הנחל" ל' עמ' סה, ועוד)

הפעם זה עבר כל גבול!

הוא ידע שהקומוניסטים לא נוהגים לתת לנתיניהם ללקק דבש, אבל במשך השנים עד כה הוא הסתדר איכשהו. ההשגחה העלינה הועידה לו אוצר מסולא מפז בדמות מקצועו כ"בעל עגלה", מקצוע חופשי ועצמאי ללא מנהל - דבר נדיר באטמוספירה הקומוניסטית - שאיפשר לו לשמור שבת וחג ואף לחסוך כסף לתפעול ה"הכנסת אורחים" לבאי ה"קיבוץ" בראש השנה, כך שהמצב היה נסבל.

אך לאחרונה הגויים הגבירו את חוצפתם, מפריעים יותר ויותר לכל מצוות היהדות, ויש אף חשש שיבואו לשבש את תפילות ראש השנה ב"קיבוץ"! זה לא יכול להימשך כך יותר!

פעמים רבות הגיש רבי משה בקשה לצאת ממסך הברזל הקומוניסטי, וכמובן כולם נדחו על הסף. הפעם ר' משה ינקוט בפעולה חשאית לפני הגשת בקשת העלייה למשרד הפנים, ובעזרת השם אין ספק שהכל יעבור בהצלחה.

...

ערב ראש השנה.

ר' משה שופך את ליבו בציון הקדוש שבאומן, כשקולות המתפללים האחרים מלווים אותו בתיקון הכללי. המוני חסידים ברחבי העולם היו נותנים

את כל מאודם כדי לעמוד כאן, בציון הקדוש בערב ראש השנה, ולזמן את התיקון הכללי, ור' משה מרגיש כשליח-הציבור שלהם להביא את תחינתם ולתקן את נפשם במקום הקדוש.

בצאתו מן הציון פגש את עמינו וידידו והתרגש עד דמעות לראותו: "מאז ראש-השנה הקודם לא נפגשנו! איך עברה עליך השנה?". השניים שוחחו בידדות למשך כמה דקות, וכשנפרדו ללכת איש להכנותיו הפטיר ר' משה: "בשנה הבאה אני בארץ ישראל בעזרת השם..."

בן-שיחו פקח עיניו: "ומהיכן ידוע לך דבר זה? שמה בן נביא אתה?" ור' משה ענה בפשיטות ובתמימות: "אמנם כבר פעמים רבות רציתי לצאת ונעניתי מהרשויות בשלילה, אבל היום ביקשתי על כך מרבינו, ומה שאני מבקש ממנו תמיד הוא מסייע בידי..."

החבר התפעל מאמונתו הפשוטה של ר' משה, ואיחל לו שכל משאלות ליבו יתמלאו לטובה.

לאחר ראש השנה חזר ר' משה לביתו שבבירה מוסקבה, ושוב, בפעם המי-יודע-כמה, הגיש את מסמכי בגשת ההגירה, אלא שהפעם, לאחר הפעולה החשאית-תפילתית שביצע, ליבו היה סמוך ובטוח בכוחו הגדול של רבינו הקדוש שיסייע בידו.

לאחר כמה חודשים, בפעם המי-יודע-כמה, הגיעה מעטפה ובה הזמינוהו לראיון בבנייני משרד הפנים.

בבוקרו של היום המיועד קם ר' משה, לקח את סוסו

אמונה פשוטה. ר"מ ירוסלבסקי (מימין) עם רלו"י בנדר

רבי משה ירוסלבסקי ז"ל

כור מחצבתו: נולד למשפחת חסיד חב"ד בקרמנצ'וק. **ההתקרבות:** חמוי, שהיה ברסלב'ר, הציע לו לנסוע לאומן בתואנה כי יש שוחרים גדולים, ואכן הוא מצא שם את הסחורה הטובה מכול... **מסירות נפש:** בשנת תרע"ח נידון למוות בעקבות עלילה, וכשניצל החליט לעסוק בהכנסת אורחים. **אורחים נעלים:** גדולי החסידים היו מתארחים בביתו, ביניהם רלו"י בנדר, ר"א שטרנהרץ, ר"ה ליפל ועוד..

באחת השנים נסע ר' משה לאומן כשעל כתפו 80 קילו קמח לאפיית חלות לציבור החסידים. ברכבת היה דוחק אדיר, וכשהחליפו רכבת ביקש מחסיד אחר שיעזור לו בנשיאת הקמח. החסיד סירב ונימק שהוא חושש שעקב כך לא יצליח לעלות לרכבת ולהגיע לאומן בראש השנה. אמר לו ר' משה: "אני אגיע לאומן, ולא אתה", ואכן כך היה...

הכי קרוב - הכי מפנק
 הזמינו עכשיו חדר במלון שמאחורי הציון!
 050-4141-497
 avraham201@gmail.com

הכי קרוב לציון! | ארוחות כיד המלך | סאונה ומקווה מפואר | מיטות קינג סייז

8 LANDAU
 לנדאו - הבית שלכם באומן

החיים בהלכה

בהכוננת הרה"ג ר' בצלאל נהרי שליט"א, דומ"צ קהילת זכרון ישעיה - אלעד

שאלה:

האם מותר לדבר לשון הרע על דומם?

תשובה: אם מזיק לבעל החפץ - אסור, ויש אוסרים בלשון-הרע של-שקר גם אם לא מזיק לאדם.

הרחב דבר:

המרגלים דברו לשון הרע ונענשו על כך, ולכאורה, הם דיברו על ארץ-ישראל שהיא דומם; האם אסור לדבר על דומם, כגון לומר על האבן הזו כי "היא לא יפה" או על הנבלה הזו ש"היא מריחה לא טוב"?

ובכן, הגמרא (ערכין טו, א) לומדת מהמרגלים כמה גדול כח של לשון הרע, שהמרגלים הוציאו שם רע על עצים ואבנים ובכל זאת נענשו בחומרה. ולמד מכך בספר "ריאים" (לר"א ממיין, ל"ת קצא), שאסור לומר לשון הרע גם על עסקי חבירו וממונו, כגון אדם שרוצה לתת מתנה לחברו ואתה בא ומגנה את המתנה.

ועל פי זה פוסק ה"חפץ חיים" (לה"ר כלל ה"ס"ז), שאסור להוציא דיבה על חפצי האדם, ומוסיף שהדבר מצוי מאוד שחנווני מוציא דיבה על נכסי חנווני אחר מתוך קנאה.

כעת יש לעיין: האם האיסור רק כשזה נוגע לאדם, כגון שאומר לשון הרע על אוכל באולם שאינו טעים

ואז מזיק את בעל הקייטרינג, או אף כשאומר על מין בהמה שאין צורתה יפה, או על עץ שאינו טוב, גם אסור כי בסופו של דבר אמר רע על חפץ?

הגר"נ קרליץ פסק (חוט שני שמיה"ל פ"ד ס"ד) שכל האיסור הוא דווקא כשהתוצאה מכך הוא על אדם, כגון לומר על יין שאינו טעים ואז בעל היקב מפסיד. וכן נראה דעת הגר"ח קניבסקי (דולה ומסקה עניינים שונים עמ' 431), ששאלוהו אם אסור לומר על עץ פלוני שאינו טוב כל-כך, והשיב "כשזה יכול להזיק".

אמנם בספר זכרון גבריאל (עמ' תרמא) הביא את דברי הרב מבריסק שאסור לומר על חפץ גנאי של שקר, כמו לומר על לחם שחור שאינו טוב [והלא יש בו דברים טובים], אך אם הוא אמת מותר לומר אם אינו מזיק לאדם. וכן הביא שם משם הגר"ח גריינמן (חידושים וביאורים פאה ס"א).

וראה עוד בהערות "דרשו" על החפץ חיים שם. ועוד הביאו שם ששאלו את הגר"ח קניבסקי האם מותר לומר על תוצרת מפעל מסוים שאינו טעים, והשיב שאין ראוי.

ניצוץ לשבת

מתוך גיליון 'ניצוץ', מגזין הלב לכל המשפחה

סכנה, מרגלים!

אחרי המרגלים, חייבים לצעוק לה' לפחות חצי שעה בכל יום רק על הנושא של הניאוף וקדושת העיניים. כדי לפעול ישועות ולראות שינוי מהותי ויסודי צריכים תפילה במסירות נפש, לצעוק לה' בכל הכוחות: "ריבונו של עולם, אני בסכנה עצומה ומיידית! אתה חייב להושיע אותי מעצת המרגלים ומפגמי העיניים. אני לא יכול לשאת את

אתה חייב לרחם עלי! הרב ארוש בתפילה

המחשבה שייכנס בי רצון הכי קטן לעבור על רצונך. טוב מותי מחיי. זה יותר גרוע מהמוות. אתה חייב לרחם עלי. להושיע אותי. בשביל מה בראת אותי? בשביל מה אתה מחיה אותי? רק בשביל שאני אהיה כרצונך! רחם עלי ותציל אותי. אתה חייב להציל אותי!"

תפילה כזאת היא פועלת הישועות!

(הרה"ח רבי שלום ארוש שליט"א. מגזין "ניצוץ" תמוח תשע"ז)

המרגלים של הדור שלנו הם העיניים של כל אחד.

ה' יתברך ציווה אותנו לא לתור אחרי לבבנו ועינינו, והאדם בסכנה נוראה, כי פגם העיניים זה ממש שאלה של חיים ומוות. כל פגם עיניים מנתק את האדם מה', ומגביר עליו את כוח המדמה

שהוא כוח הבהמיות, מרחיק אותנו מהצדיק, מרחיק אותנו מהתכלית, והוא למעשה מאבד את הלב! הוא מוסר את החלק העיקרי שבו ברצון ובחפץ לב לסטרא אחרא ולניאוף רח"ל. ואילו שמירת עיניים זו חיות, זו דבקות, זה קשר עם ה', זו אמונה. זו ממש שאלה של חיים ומוות!

בשביל להיות ה"כלב בן יפונה" של הדור ולא ללכת

פתגם השבוע

טוב לפנות לכל ילד "זמן איכות": להיות אך ורק אתו, ולהתנתק באותו הזמן מכל העיסוקים

מתוך הספר 'פיקודן משמים', המדריך המושלם לחינוך. מאת ראש הישיבה הרב שמואל שטרן שליט"א

להצלחת ולרפואת הרב אליעזר בן עטיא שליט"א
נתן בת-בת-שבע ואדל בת-דבורה ציפורה רחמים
לכל הישועות

העלון נתרם השבוע

להצלחת משפחת אוקן

להצלחת משפחת שרון

להצלחת משפחת שילר

להשכרה בכל יום בשעות הערב

בית מדרש מתאים לאירועים קטנים באזור מאה שערים
עזרת גברים ועזרת נשים בנפרד
לפרטים: 054-8475902

החסידיים חוזרים לאוקראינה

והחג אל קריית הבעל-שם-טוב, לחלק מהתפילות ולקריאת עשרת הדברות בבוקר חג השבועות.

סיוור מעניין נערך להם בבית הכנסת העתיק והמשוחזר של הבעש"ט הקדוש ובשאר המקומות ההיסטוריים בסביבה. בין החיילים היהודיים היו כאלו שנחשפו לראשונה להווי הרוחני של החג היהודי, והביעו את משאלת ליבם לקבל עליהם עול תורה ומצוות מיד כשיתאפשר להם בסיום המלחמה. מעמד מיוחד נרשם לעת ערב ביומו השני של החג, כאשר עשרות הנוכחים התכנסו יחדיו בתוך האוהל הקדוש ופצחו בסדרת ניגוני דביקות והתעוררות על ציון המצוינת של הבעש"ט הקדוש.

כ אשר בקצה המזרחי של אוקראינה עדין מתנהלת מלחמה ואוקראינה כולה נמצאת במצב נפיץ, הגיעו לאומן בחג השבועות האחרון כאלף חסידי ברסלב, שזכו לקיים את החג בסמוך לציון רבינו הקדוש אחרי נסיעה ארוכה ברכבים, במוניות ובאוטובוסים ממדינות שכנות.

התרוממות גדולה

מידי שנה לכבוד חג השבועות זמן מתן תורתנו, נוהגים אלפים רבים מאנשי שלומינו חסידי ברסלב להתקבץ בעיר הגעועים אומן בצל ציונו של רביה"ק רבי נחמן מברסלב זיע"א לרגל קבלת התורה.

אך בשנה זו, עקב המצב המלחמתי ששורר באוקראינה ומצב החירום הממושך, לא היו טיסות ישירות כלל ונראה היה כי נמנע מהאלפים לפקוד את הציון הקדוש. למרות זאת, התאספו ובאו מאות מאנשי שלומינו לחגוג את חג השבועות בקרבת הצדיק, דרך מדינה שלישית ובכניסה יבשתית עד לאומן. כל אחד מהמשתתפים מספר על מסירות הנפש המיוחדת שעברה עליו בכדי שיזכה להשתתף בקיבוץ.

"הגענו לאומן דרך גבול

פולין", מספר לנו א.ל. אחד מהנוסעים. "כשנכנסנו לאומן בפעם הקודמת בראש חודש ניסן, נכנסנו דרך גבול שהפעם היה סגור. התברר שהאזור הוא מזוהה עם החיילים הרוסים שעצרו את כל הכניסות משם, ולכן הפעם נאלצנו ללכת לגבול יותר רחוק. נחתנו בשדה התעופה בקרקוב שבפולין, ומשם נסענו לגבול פולין-אוקראינה במונית ומשם לאומן.

"כמובן הייתה התרוממות גדולה באומן, התרוממות שנמשכה לאורך שלושה ימים ברצף: שבת ושני ימי החג. במהלך ימי חג עסקנו בציון הקדוש בעבודת ה', בתורה ובתפילות בציבור ברוב עם, לצד שירה אדירה וריקודים של שמחה על הזכות העצומה להגיע לציון תוך התמודדות עם מניעות רבות וטורח הדרכים בזמן כזה".

חיילים יהודיים

במקביל, גם במז'בו נצפו עשרות רבות של יהודים שהגיעו מכל רחבי העולם, כשכולם נדרשים לנחות במדינות אחרות כרומניה, הונגריה ופולין, ומשם להמשיך בנסיעה מאזור הנחיתה למקום היעד הנכסף: מז'בו'. כך גם הגיעה קבוצת חיילים מספר פעמים במשך ימי השבת

חסידי הרוים ופליטים: חיילים אוקראינים יהודים בציון בערב חג השבועות

חתונה ראשונה

בתוך כך, לצד עשרות החסידיים שהגיעו למז'בו' לכבוד חג השבועות, שהתה במז'בו' קבוצה נוספת של כ-30 פליטים יהודים שהגיעו מאזורי הלחימה למצוא מחסה וקורת גג בחדרי האירוח של 'אהלי צדיקים'. בערב החג התברר כי בין הפליטים ישנו חתן יהודי שהגיע לכאן עם הוריו דוברי האידיש מוויניצה הסמוכה, לקראת שמחת נישואיו שהתקיימה ביום חמישי ל' סיון בוויניצה. הכלה גם היא יהודייה מקומית מאחד הכפרים הסמוכים, וזוהי החתונה היהודית הראשונה המתקיימת על אדמת אוקראינה מאז פרוץ המלחמה.

גם יו"ר אגודת 'אהלי צדיקים' הרב ישראל מאיר גבאי שליט"א, סיפר כי יצא מגדרו בהתרגשות גדולה למראה עשרות יהודים חסידיים בלבוש שטריימל וקאפטן מעלים שוב את אוקראינה, אחרי הפסקה כה ארוכה בעקבות המלחמה. כעת, כאשר הקרבות מתרכזים באזור המזרחי של המדינה, שאר חלקי אוקראינה נמצאים מחוץ לאזור הלחימה ואלפים מצליחים להגיע חזרה לאומן ולשאר קברי הצדיקים.

כולל יום שישי

דרושים תורמים עבור בשר, דגים, יין, סלי מזון, ושאר ירקות ומוצרים לחלוקה לכבוד שבת קודש עבור 50 אברכים מתמידים המתמסרים ללימוד התורה הקדושה בשעות הבוקר מידי יום שישי בכולל 'נחלי נצח'

לתרומות: 053-31-25231

הספרים והדיסקים של הגה"ח רבי שמואל שטון שליט"א **אצלכם בבית**

מקד הזמנות: **1-800-800-148**